ECLI:LV:AT:2022:1107.11354020721.4.L
Lieta Nr. 11354020721, SKK-644/2022
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts

LĒMUMS

Rīgā 2022.gada 7.novembrī

Tiesa šādā sastāvā: senatori Aija Branta, Ivars Bičkovičs, Irīna Jansone,

iepazinusies ar apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2022.gada 24.maija spriedumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1]panta pirmo daļu tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572.panta un 573.panta pirmajā daļā minētajām prasībām.

Apsūdzētais /pers. A/ kasācijas sūdzībā lūdz atcelt Rīgas rajona tiesas spriedumu daļā par viņam noteikto sodu, ko uzskata par pārāk bargu.

Kriminālprocesa likuma 573.[1]panta otrās daļas 2.punkts noteic, ka tiesa var atteikties ierosināt kasācijas tiesvedību, ja, izvērtējot kasācijas sūdzībā vai protestā minētos argumentus, nerodas šaubas par pārsūdzētā nolēmuma tiesiskumu un izskatāmajai lietai nav būtiskas nozīmes judikatūras veidošanā.

Pirmās instances tiesa apstiprinājusi Pierīgas prokuratūras prokurores Ilvas Vēveres un apsūdzētā /pers. A/ noslēgto vienošanos par vainas atzīšanu un sodu. Tiesa secinājusi, ka apsūdzētais /pers. A/ atzinis sevi par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto sešu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, piekritis vienošanās procesa piemērošanai un lūdzis tiesu apstiprināt noslēgto vienošanos. Apsūdzētais ar savu parakstu ir apliecinājis, ka viņam ir izskaidrotas vienošanās sekas un apsūdzētā tiesības vienošanās procesā.

No vienošanās protokola konstatējams, ka apsūdzētais /pers. A/ ir piekritis vienošanās protokolā norādītajiem apstākļiem, tajā skaitā sodam, ko prokurore lūgs gan par katru Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, gan par galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu.

Ievērojot minēto, Senāts atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzības argumenti nerada šaubas par pārsūdzētā nolēmuma tiesiskumu. Turklāt izskatāmajai lietai nav būtiskas nozīmes judikatūras veidošanā, jo kasācijas sūdzības argumenti nav saistīti ar tiesu praksē nozīmīgu tiesību normu interpretāciju.

Tādējādi konstatējams Kriminālprocesa likuma 573.[1]panta otrās daļas 2.punktā norādītais pamats attiekumam ierosināt kasācijas tiesvedību.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573.panta trešo un piekto daļu un 573.[1]panta otrās daļas 2.punktu, tiesa

nolēma:

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.

A. Branta I. Bičkovičs I. Jansone